

като за цълата си изработа-
ти и програми.

Едновременно съз това
се късметът мърки да се
съобщи гостината прославя-
и вън чужбина, особено въ
славянските земи.

Въ славянските страни
се изпраща на 11 октомври
специална покана на френ-
ския, която на български
указа:

П. Г.

„Известно Ви е, че
на 24 октомври тази година,
по повод на първия
ддене в страната, българският народъ ще празнува
50-годишнината от
литературната дължестность
на Иван Вазов.“

Този празникъщът бъл-
гарски народъ на българската кул-
тура, един гълъбество въ-
чест на творческия гений
на българския народъ, кон-
то му озаконява право
и място в реда на образованите народи. Той
трибъда бъде скъпо един внуцигел и българска
манIFESTация на признанието, която българ-
ският народъ дължи на народния поет за всички
западни от него на родната земя духовни гълъ-
ности, които не пълният една хубава страница
от културната история на българския народъ.

Трагичният моментъ от нашата история,
които сега прифащаме, налага тази манифестиация
да бъде како то се може по-българска, един —
за да дадемъ на малдото поколение примеръ и
настърчие и друго — да прогласимъ пръвия събита,
въ име на творческия гений на нашия народъ,
пророкът въ един иконогът избранникъ, правото
да запечате и заночи на българския народъ.

Прида видъ на това Министерството на Народ-
ното Просвещение има честъ да Ви покажи, П. Г.,
да се напримеръ към това време въ София, за да
вземете участие въ проектираните гълъбства.

Министърът на Народн. Просвещение:

Сът. Омарчевски.

Поклонени съз много вид-
ни славянски писатели, жур-
налисти и общественици:
чехи, поляци, хървати, словенци и събрани — имената
има да изброяваме.

Тържествата въ София.

Няколко дена преди
да стане чувствуването на
прославената, органът, комите-
титет оповести публично
реда на тържествата съ
ндобрия програма.

Въ пръвдечерките на
изброях на изброях почти
всички столични и провин-
циални инициатори съ изби-
лени броеве, посветени
изкачдането на юбиляри.
Съ специални книжки из-
брояха и нюк от спи-
сането. Това обстоятелство
съпомога гълъбът много
не само за по-широко
ко оповестяване на тър-
жеството, но и за негово
по-голямо внуцигел.

Тържеството започна
въ 8 часа сутринта, когато
музиката на Военниот Учи-
лище, придружена от еднотърълък изводъ юнкери, из-
пълни зари съ переносът пръвъдъ дома на Вазов.

Гражданите на групи почтъ-
ла да приематъ поета и
да пълният улиците на София.
Въ десетъ часа, събрали градини, се отправи към къщата на
поета, съ министър на просвещението г. Ст.
Омарчевски на чело, съпътствът господи: проф.
Л. Малещич, проф. Б. Цонев, Ив. Пиевъ, проф.
М. Ариадовъ, проф. М. Поповъ, проф. Ив. А.
Георгиевъ, проф. А. Балабановъ, проф. Романски,
К. Христовъ, Ф. Маноловъ, Г. П. Василевъ, Хар-
Ивановъ, д-р Сачиневъ, Христо Петенцовъ, Ал.
Радославовъ, С. Радославовъ, Иванъ Поповъ,

Никола Стойновъ, Б. Ангелонъ, А. Протичъ,
П. Миневъ, А. П. Стояновъ, Димитър Лазовъ,
С. Станимировъ, д-р Петко Петковъ, д-р П.
Цоневъ, Н. Атанасовъ, Ал. Юрановъ и С. Чи-
лингировъ. Когато делегациата наблизи до ул.
„Възлючинъ“, музиката заскричи тържествено
маршът. Въ дома делегациата бъше посрещната
от братя на поета: г. г. Георги, Владимира и
Борисъ, даду, а горѣ: от поета и сестра му
г-жа Фетгаджиева. Къмъ 9/4 се яви и Н. В. Ца-
рът, придружен от секретари си г. Груевъ и
полковникъ Соларовъ. Подъ звуците на музика
съпътът на поета въ Негово Величество, съзъ като прочете
ръчи и рескрипта за награждаване на поета
съмъ окаи званици на големия орден „Св.
Кирилъ и Методи“. Трогнатъ до сърци, поетът
отговори съ избъкло думи. Започнатъ малки разго-
върди между Царя и членове на делегацията.

Въ 10 ч. беше 20 м. Царът напусна дома на
поета и се отпрати за театър, съпроводен отъ
френеските „ура“ на събрато се множество.
Още не утихнали ликованиета, излизъ

реба отъ сребро. Съзъ това се нова чете-
нето на адреси национални съ буни ръкопа-
тически по следния ред:

1. Президентъ на Народното събрание г.
Ал. Ботевъ прочита адресъ отъ името на бъл-
гарския народъ;

2. Министъръ на жилищните г. Н. Атанасовъ
съвъръ държи къса рѣчь и поднася на поета
карта за бесплатно пътуване по железниците,
както и избъкло художествено изразление
изгради на мястото по името на българския
изброя.

3. Протопопъ д-р Ст. Чанковъ под-
нася привътвърдъ на св. Синодъ и прълава ху-
дожествено изработената икона на св. Ив. Рилски.

4. Полковникъ Милединъ, начальникъ
шаба на армията, припушъръ отъ единъ фел-
дебелъ и единъ полодоръ, прочита адресъ отъ
името на войската и понася на поета албумъ и
чесенско топче. Настроението на публиката се
повишила изъреди много.

5. Проф. Л. Миле-
тич прочита адресъ отъ
Академията на Науките,
които припушъръ ясбъ-
зира за своя почетен
членъ. Нона бури ликоватъ
и изпълва театъра, а
когато

6. ректоръ на Уни-
верситета Методи Поп-
овъ прочита адреса на
Университета и събътъ, съ
Базонъ се пропъгласи за
първи докторъ по славян-
ска филология. Ноготъ въз-
торът се пръвътъ съзъ
на болка и умиление, чомъ

7. д-р Караджу-
ловъ, придружен отъ дъл-
омии македонци и на-
родна носия, прочита ад-
реса на македония, и
когато едната полага сре-
бърънъ и бънъ върху по-
сребрена глава на юби-
ляра. Болката се усилва
когато

9. проф. Д. Миха-
левъ прочита адреса на
тракийци, а

9. д-р П. Вичевъ
прочита трагоатънъ ад-
реса на добруджанци.

Прочетоха адреси още: 10. Н. Шиш-
аджиевъ отъ името на сопоти, 11. К. Бато-
ловъ отъ името на София, 12. Вл. Мол-
довъ отъ името на Съюза на българските учени,
писатели и художници, 13. Елиънъ Пелинъ
отъ името на Съюза на българските писа-
тели, 14. Хр. Чанковъ отъ името на Теа-
тра и артистите, 15. г-ж. Кенеръ. Чехова
отъ името на Московския Художествен Театър,
16. Б. Михайловъ отъ името на Художествен-
но-Индустриалниот Ущъ, 17. д-р. Х. Георгиевъ
отъ името на музиканти на училище, 18. А. Поповъ
отъ името на Съюза на българските сдруж.

Базонъ като министър на Народното Просвещение в кабинета
на д-р Стояновъ

Базонъ като делегатъ въ Петербургъ
1895 г.

прославението съ членове на делегацията. Учи-
щите гълъбът отъ ново и късторжено „ура“ и
да живе народниятъ поетъ, за да го призоватъ до
театър. Въ този време, театрътъ, учищентъ съ
извини и замине, е пръвътъ съ най-откритото
софийско общество и съ делегации, дошли отъ
провинцията. Особено разкошно съ декорации
съпомога гълъбът много конто се кипри истор-
ическия червонца.

Тържеството въ театъръ се започна съ на-
родния химнъ, изпълнен отъ хора на г. Нико-